

[Indenrigsministeren.]

kommunale råd, at vedkommende har betalt sine skatter, dels at man skal give adgang for syge til at afgive stemme pr. brev.

Hvad angår det første, så har man ganske vist i lovforslaget strammet skattebetalingsreglen noget, idet man har foreslået, at det skal være alle skatter, der skal være betalt; men det er gjort for at skabe en enkel og let forståelig regel. Man har ikke villet skelne mellem kommune- og stats-skatter, men har simpelt hen sagt, at der ingen restance må være.

Spørgsmålet om syges stemmeafgivning har været behandlet flere gange. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen henviste til den behandling, det fik, da man behandlede folketingsvalgloven. Da havde man jo en længere drøftelse dels i valglovskommissionen, dels her i tinget. Når det ærede medlem mener, at det ærede medlem hr. Helge Madsen var medforslagsstiller, må det bero på en misforståelse. Det var ikke tilfældet. Hvad der er foregået i udvalget eller i kommissionen dengang, hvilke drøftelser man dér har haft, ved jeg naturligvis ikke, men det kommunistiske parti var altså ene om at stille forslaget.

Jeg har tidligere begrundet, hvorfor det ikke ville være rigtigt at indføre en sådan ændring for de kommunale valg alene. Når spørgsmålet blev behandlet så grundigt dengang, da folketingsvalgloven var til behandling, først i kommissionen og derefter her i tinget, dels i udvalget, dels ved drøftelserne her i salen, mener jeg, at man indtil videre må betragte dette spørgsmål som afgjort. I 1953 blev et forslag af det ærede medlem på linje med det, vi nu her behandler som ændringsforslag, forkastet med 119 stemmer mod 7, medens 7 medlemmer undlod at stemme. Det vil altså sige, at der her i tinget var et stort flertal for ikke at give de syge adgang til at stemme pr. brev, og begrundelsen var den samme, som jeg fremkom med ved første behandling, at man mente, det ville være urimeligt at bringe denne forstyrrelse ind i de syges forhold dels på hospitalerne, dels også i hjemmene, idet man kunne forudse, at syge mennesker kan blive udsat for et vist pres. Hvis man vedtog en sådan bestemmelse, kunne man simpelt hen ikke holde agitatio-

nen borte, hverken fra hospitalerne eller fra hjemmene — og det gælder både den personlige agitation og agitationen ved tryksager og andre henvendelser til de syge.

Jeg må altså holde fast ved, at det ikke vil være betimeligt i øjeblikket at gennemføre nogen ændring på dette område, og derfor må jeg anbefale at stemme imod de stillede ændringsforslag.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen udtalte, at han mente, at de, som skulle være med til at vælge kommunalbestyrelsen, også skulle være med til at bære de byrder, som det fælles styre pålægger borgerne. Derom er der ikke nogen uenighed, det er jeg fuldstændig enig i, men jeg mener, det hører ind under skatteinddrivningen. Ved dette lovforslags første behandling besværede det ærede medlem sig over, at disse inddrivelsesregler, særlig angående tilbageholdelse af løn, var for slappe, således at man ikke kunne få inddrevet skatten hos lønmodtagerne ad den vej; men jeg har siden da fremsat et lovforslag herom, så den begrundelse gælder altså ikke mere. Jeg vil derfor fastholde det standpunkt, at det er gennem skatteinddrivningen, man skal sørge for, at alle — og det er et fuldstændig rigtigt princip — skal være med til at bære de byrder, loven påligner dem. Men jeg mener ikke, at dette bør kædes sammen med stemmeretten, og derfor har jeg altså heller ikke stillet noget hertil sigtende ændringsforslag.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for lovforslaget, sådan som det foreligger.

**Holger Eriksen:** Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til de udtalelser, det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremsatte. I og for sig forstår jeg ikke rigtig hans indstilling. Havde jeg været i hans sted, ville jeg have glædet mig over, at man nu har fjernet de sidste bestemmelser om skattebetaling som betingelse for valgret, men i stedet har han valgt at udtrykke sin sorg og til en vis grad også harme over, at man nu forlanger, at den mand, der skal indvælges i et kommunalråd, skal have betalt sin skat.

Naturligvis har det ærede medlem ret i, at den omstændighed, at man står i skatte-restance, ikke altid behøver at skyldes, at man selv har været uefterrettelig med betalingen. Der kan ske økonomiske for-